

Rodné údolí

1. Ce - sta má pře - de mnou v dá - li mi - zí, ka - ždý
 krok v srd - ci mém za - bo - lí, za - krá - tko bu - de mi vše - chno
 ci - zí, ne - spat - řím své ro - dné ú - do - lí. Za - vo - lám na - shle - da - nou,
 na - shle - da - nou, na - shle - da - nou ro - dné ú - do - lí. Za - vo - lám
 na - shle - da - nou, na - shle - da - nou, při vzpo - mí - nce srd - ce za - bo - lí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
 nevidí, co jsem měl tolik rád,
 jedině, co mi teď ještě zbývá,
 rodnému údolí sbohem dát.
 Zavolám...

3. Proč se den za každou nocí vrací,
 proč se čas na chvíli nezastavil?
 Nemusel bych ti své sbohem dáti,
 kdyby dnešní den navěky byl.
 Zavolám...

Zopakuj si:

- notová osnova
- houslový klíč
- pomlky, noty
- jejich pojmenování

David a Goliáš

Li - di na li - di jsou ja - ko sa - ně, člověk na člo - vě - ka ja - ko kat.
 Po - dí - vej - te se na ně, mu - sí - te na - ří - kat.
 O - br do pi - di - mu - ží - ka my - dlí, domní - va - je se, že vy - hra - je.
 Klid - ně se - de - me na ži - dli, čte - me bi - bli, tam to všech - no je.
 Sa - mue - lova kniha nám poví - dá, jak na Ži - da při - šla veli - ká bí - da,
 jak ti bí - dní Fi - li - ští - ni válku vést nebyli líni. Až pot - ka - li Da - vi - da.
 David šel do vál - ky vol - ky, ne - vol - ky, z vel - ké dál - ky ne - sl brat - rům
 ho - mo - ťky. V po - cho - du se cvi - čil v ho - du, dal si pro strý - č - ka Pří - ho - du

